

Waerachtige Historie Van de Martelaers Van Gorcom

Estius, Wilhelm

Antwerpen, 1604

Capittel XIII. Hoe de andere ghevanghenen naer een kercker werden
gheleydt, ende van het verclaren van Capiteyn Marinus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64552](#)

CAPITTEL XLI.

Hoe de andere ghevanghenen naer den kercker
werden gheleydt, ende van het verclaren van
Capiteyn Marinus,

Niet langhe naer dat de Beligfeusen uyt de sale
inde veur-sydse camier gheleydt waren / soo
wierden dock alle d'andere uyt-gheroepen die inde
sale waren soo wereldlycke als gheestelijcke . De
welcke niet wetende waer-waerts dat sy gheleydt
wierden / ende noch hebbende goede hope van ver-
lossinghe / sijn hennen leyds-man ghewilligh ghe-
volght. Maer doen sy wat voor der quainen/ merck-
ten sy dat-men hen niet en leydde totten vryen uyt-
gangh / ghelyck sy ghehopet hadde / maer totten
kercker . Sy sijn dan inne-ghegaen daer-men't hen
hiet / ende hebben patientie ghenomen in t'ghene
dat hen ouer-quain . Alleenlyck een onder hen die
een seer ryck ende saecht-op-ghevoedt mensche was/
siende dat sy naer den kercker gheleydt ende ghe-
praemt wierdt / heeft beginnen te toonen de swach-
heydt van sijnen moedt / die niet ghewoon en was
tegen-spoedt te lyden / noch het crups Christi te dra-
ghen/ ende wilder met handen en voeten hem teghen-
stellen : maer de soldaten trocken den onghewillig-
ghen / sy stieten ende sloeghen hem tot dat sy hem
met gheweeldt inden kercker ghedreuen hebben:
maer dese en was van dien hoop niet dcuc welcker
doodt Godt verclaert ende de heylighje Kerkke ver-
eert soude worden . Toen heeft een ander vande
ghevanghenen de stoutigheydt ghenomen dat sy
tot Marinum den Capiteyn is ghegaen/ ende vrye-
lyck hem heeft aen-gesprokē/ claegende grootelijcks
en postelende / dat dese dingē die daer c'mme gingen
niet

niet en accordeerden niet het compact dat sy onderlinghe ghemaeckt hadden. Midts dat-men hen allen belouet ende gheswozen hadde los ende vij te laeten af-gaen : ende dat-men nu niet sonder groot onghelyck hen / teghen allen recht / teghen eedt ende belofte / ghevanghen stelde : dat al-sulcks eenen vromen deghelycken man niet en betaemde. Marinus hier-op antwoordende bekende datter al-soo belouet ende be-sproken was / ende dat hy in alles begheerde de selue ghelosten te vol-brenghe. Maer/ seyde de anders / het blijkt claeerlyck ghenoegh dat ghy v gheloste niet en onder-houdt / Want ghy ons doet ghevanghen settē / die ghy gheswozen hebt los te laeten gaen. Marinus seyde: Ick verwachte eenen van Dordrecht die ter-stondt hier sal zijn / ende naer d'beschee dt dat hy mede-bringhen sal / sal men niet u-lieden handelen. Hoe? seyde d'ander / en oft hy veur tijdinghe bracht dat-men ons allen op-hanghen soude? Wy hebben niet v ghetracteert/ ende op v trouwe is t' Casteel met alle dier binnen waren op-ghegheuen. Daer-om ghy moet v trouwe / die ghy nu soo dick-wils niet eede verbonden hebt / sien te bewaren. Met dese woorden verwonneen zynde heeft hy geandt woordt al-dus: Ick wate ende behyde dat ick myn trouwe ghegheuen hebbe: ende moghte ick doen naer mynen sinne / ick wilde v allen ter-stondt ontslaen. Maer om dat ick niet en magh doen gheyliek ick wel beghere / soo sulc-dy moeten verwachten watter af comen sal. Dese diughen heb ick daer-om willen verhalen / op dat een yghelyck soude verstaen hoe cleyn dat de trouwe ende den eedt wordt gheacht hy dese menschen / die hunne trouwe ende Godtvuchtigheyt tot Gode eens af-ghegaen zyn.